

ΛΑΥΡΙΟ ➤ Εκτεθειμένα τα μικρά σε μόλυβδο, κάδμιο και αρσενικό

Δημόσιος κίνδυνος

Μόλυβδος, αρσενικό και κάδμιο σε επίπεδα εκατοντάδες φορές πάνω από τα επιτρεπόμενα όρια ανιχνεύθηκαν στα προαύλια του 1ου και 3ου Νηπιαγωγείου Λαυρίου, κοντά στο Τεχνολογικό και Πολιτιστικό Πάρκο. Ειδικά του ΕΜΠ επισημαίνουν ότι το έδαφος είναι ιδιαίτερα επιβαρυνόμενο, έπειτα από αιώνες λειτουργίας των μεταλλείων στην περιοχή. Και ο καθαρισμός των εδαφών δεν είναι εύκολη διαδικασία.

Οι μετρήσεις είναι εκατοντάδες φορές πάνω από το επιτρεπτό όριο σε δύο νηπιαγωγεία του Λαυρίου

Σύμφωνα με τις μετρήσεις του Περιβαλλοντικού Εργαστηρίου του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, τα επίπεδα μόλυβδου φτάνουν τα 12.500 ppm (μέρη ανά εκατομμύριο), με όριο συναγερμού τα 530 ppm. Το αρσενικό φτάνει τα 2.350 ppm, ενώ το διεθνές όριο κινδύνου έχει οριστεί στα 55 ppm. «Οι γονείς είχαν ανησυχίες και μας παρακάλεσαν να κάνουμε μετρήσεις. Από

Φαίνεται πως το Λαύριο πληρώνει ακόμη τη μόλυνση που έχει προκληθεί ανά τους αιώνες από τη μεταλλουργία και τη βιομηχανία της περιοχής

την πείρα μου στην περιοχή ήξερα ότι τα πράγματα δεν θα ήταν καλά» σχολίασε ο Βασίλης Πρωτονοτάριος, χημικός μηχανικός στο Εργαστήριο Μετρήσεων του ΕΜΠ στο Λαύριο. Από την πλευρά του, ο καθηγητής επαγγελματικής και βιομηχανικής Υγιεινής στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας, Βασίλης Μακρόπουλος, τονίζει: «Πρέπει να γίνουν πιο εκτεταμένες μετρήσεις να δια-

πιστωθεί το ύψος της έκθεσης των παιδιών, οι επιπτώσεις που έχουν στον οργανισμό, αν υπάρχουν αλλοιώσεις στο γενετικό υλικό». Και οι δύο επιστήμονες επισημαίνουν ότι πρέπει να ληφθούν άμεσα μέτρα, όπως να καλυφθεί το χώμα με κάποιο τάπητα και να γίνουν περισσότερες μετρήσεις. Για περαιτέρω ενέργειες, ο κ. Πρωτονοτάριος εξηγεί ότι «η εξυγίανση των εδαφών είναι μία

πολύ ακριβή διαδικασία. Για παράδειγμα, στις εγκαταστάσεις του ΕΜΠ στο Λαύριο φτιάξαμε ένα ξηρό τόφο αποβλήτων που στοίχισε 3,5 εκατομμύρια ευρώ».

Παλιά ιστορία

Φαίνεται πως το Λαύριο πληρώνει ακόμη τη μόλυνση που έχει προκληθεί ανά τους αιώνες από τη μεταλλουργία και τη βιομηχανία της περιοχής. Από το 3.000 πΧ παρατηρείται μεταλλουργική δραστηριότητα στην περιοχή, αλλά η συστηματική εκμετάλλευση ξεκινάει το 508 πΧ, καθιστώντας το μεταλλείο Λαυρίου την κύρια πηγή πλούτου της Αθηναϊκής Δημοκρατίας. Από τη Ρωμαϊκή εποχή μέχρι τον 19ο αιώνα, τα μεταλλεία παραμένουν σε αδράνεια. Τον 19ο αιώνα αρχίζει η εντατική βιομηχανοποίηση της Λαυρεωτικής μέχρι και το 1992, οπότε έκλεισε οριστικά και η τελευταία μεταλλουργική εταιρεία. Επίσης, άλλα εργοστάσια, όπως αυτά της ΔΕΗ, χημικών προϊόντων, συσσωρευτών, ποντικοφάρμακων κι άλλα έχουν επιβαρύνει το περιβάλλον σε μεγάλο βαθμό. Όπως επισημαίνει ο κ. Πρωτονοτάριος, «η βλάστηση εδώ στο Λαύριο είναι άλλη από τα υπόλοιπα Μεσόγεια. Το έδαφος έχει αλλοιωθεί. Υπάρχει θέμα και με τις καλλιέργειες και την κτηνοτροφία και γι' αυτό και τα δύο είναι πολύ περιορισμένα».